

som de ikke kan magte. Jeg er naturligvis enig med den højtærede Landbrugsminister i, at Bruget staar der dog bestandig og staar der som Virkeplads og Bopæl for en dansk Familie i Fremtiden. Men Lovgivningsmagten har den Opgave at skabe et økonomisk holdbart Grundlag for en Udstykning, og derfor fastholder jeg, at de nye Jordlove under den Forudsætning, at Ejeren af Bruget ikke har sat sin Formue overstyr, byder saadanne Betingelser, at alle, der vil være Landbrugere i god Forstand, kan klare sig i den Tid, der kommer; og det er efter min Mening den rigtige Maalestok ved Bedømmelsen af dette Forhold.

Dernæst skal jeg sige et Par Ord om de to Lovforslag: Forslag til Lov om Erhvervelse af Jord til Oprettelse eller Udvidelse af mindre Landbrug og Forslag til Lov om Vilkaar for Overtagelse af Jord i offentlig Eje. Jeg vil angaaende disse to Lovforslag henholde mig til mine Udtalelser ved samme Lovforslags Behandling i forrige Samling, kun med den Tilføjelse, at jeg endnu fastholder, at der er ingen Nødvendighed for at ændre Bestemmelserne i Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentlig Eje. Der er ingen Grund til at stryge Kravet om, at Brugeren selv skal indskyde en Tiendedel af Byggesummen. Hvis denne Lov administreres, som den nu bliver administreret, skaber den Betingelser for, at den dygtige Mand kan komme i Gang. Dernæst forekommer det mig, at der ingen Grund er til at slaa $\frac{1}{2}$ pCt. af i Rente og endnu mindre Grund til at nedsætte Afdraget til $\frac{1}{2}$ pCt. Det forekommer mig, at naar Afdragstiden for Laanet kan gaa op til 78—81 Aar, maa Afdragsvilkaarene siges at være lempelige, og det er ikke derfor nødvendigt at gaa videre i saa Henseende. Vi maa ikke glemme, at jo mere Staten ofrer paa den enkelte, des færre kan blive hjulpet. Forøger man det, Staten ofrer paa den enkelte, saa meget som her foreslaaet, svækker man Statens Mulighed for at hjælpe andre, som er lige saa kvalificerede som de faa, der bliver hjulpet.

Angaaende Lovforslaget om Erhvervelse af Jord ved Ekspropriation til Oprettelse eller Udvidelse af mindre Landbrug fastholder jeg den Opfattelse, jeg i Fjor gav Udtryk for. Jeg giver det altsaa min Tilslutning og vil gerne medvirke til, at Lovforslaget bliver affattet saaledes, at det bliver brugbart og godt. Jeg har den Opfattelse, at Forholdene med Hensyn til Udstykning ligger lidt anderledes, end de laa, da Lovforslaget var fremme i forrige

Samling. Vi har siden den Tid indhøstet forskellige Erfaringer, som jeg synes det er rigtigt at nævne ved denne Lejlighed. Vi stod i Fjor overfor den første Virkning af Nedgangstiden i Landbruget og stod overordentlig usikkert overfor Spørgsmaalet om Muligheden af til rimelig Pris at erhverve Jord til Oprettelse af Husmandsbrug i det frie Marked. Jeg har Følelsen af, at for indeværende Aars Vedkommende er Vanskelighederne paa dette Omraade større, end de var i Fjor, og hvis man skal gaa ud i det frie Marked for at erhverve Jord til Husmandsbrug, vil man komme til at staa overfor Priser, der er uoverkommelige i Henhold til de Bestemmelser, Loven i Almindelighed indeholder paa dette Omraade. Forholdet er, som jeg nævnte før — det er bekræftet ved adskillige foretagne Handeler —, at Staten har Ret til selv at købe ifølge Bestemmelserne i Loven af 6. Maj 1921, og der kan ikke købes saa billigt som i Fjor til Trods for, at Staten har langt større økonomisk Styrke end nogen Privatmand: den kan købe store Arealer, og den kan betale kontant; den er altsaa ikke henvist til at købe Smaastykker fra bestaaende Landbrug, hvad Husmænd i Almindelighed er henvist til. Vi har den Erfaring, at naar Folk f. Eks. ønsker at magelægge Lensjord eller Præstegaardsjord med anden Jord, som de tidligere har haft, og som de ønsker at bevare af Hensyn til deres Driftsforhold, ømmer de sig forfærdeligt, fordi Lodderne er saa kostbare. For ordentlige Husmandslodder er Prisen ikke mindre end 10 000—13 000 Kr. Enhver vil kunne forstaa, at dette er et Udtryk for, at Jorden ikke er billigere nu. Derfor henstiller jeg, at man paa Grundlag af de Erfaringer, der er indhøstet, og under Hensyn til Stillingen, som den er i Øjeblikket, overvejer dette Forhold i det kommende Udvalg, saaledes at man søger en Løsning, som muliggør, at Udstykningen kan ske paa et Grundlag, som er sundt baade for Landet og for de enkelte, som kommer ind under Loven. Jeg er i saa Henseende af den Mening, at den største Skade sker ved, at Jorden erhverves til Priser, der ligger altfor højt, hvilket svækker Økonomien i disse Brug. Jeg tror ikke, man skal være bange for at stille Fordringer til den enkelte, og jeg tror heller ikke, man skal være bange for at lade det praktiske Livs Forhold sondre blandt dem, der giver sig til at være Landbrugere. Det er det eneste rigtige. Men samtidig skal man fra Lovgivnings-